

Μοσχούλα Κοντοσταύλου

Δροσιά αληθινής ζωής

Εγκατεστημένη στην Πάρο, απόφοιτη της Νομικής, η Μοσχούλα Κοντοσταύλου άσκησε για χρόνια το επάγγελμα της συμβολαιογράφου και ασχολείται τα τελευταία χρόνια με το θεατρικό τμήμα του πολιτιστικού συλλόγου «Αρχιλοχος» ως σκηνοθέτις αλλά και ως ηθοποιός

γραφής της Κοντοσταύλου κάνουν το κείμενό της να μοιάζει εξομολογητικό, αυτό όμως συμβαίνει εξαιτίας μιας αφήγησης που κρατά στο προσκήνιο την τριτοπρόσωπη αφηγήτρια, που με τη χάρη της γλώσσας, την ευαισθησία της παρατήρησής της και την αστείρευτη ευρηματικότητά της επιβάλλεται στον αναγνώστη σαν μια διαρκής αθέατη παρουσία. Ωστόσο η συγγραφέας δεν αυτοβιογραφείται και μόνο η «Θεοκτίστη», το τελευταίο κομμάτι, στρέφει στην πρωτοπρόσωπη αφήγηση – και ανακαλεί στην κατακλείδα της τα πρόσωπα των ιστοριών που προηγήθηκαν σαν έναν όμιλο προσώπων στα οποία η αφηγήτρια εντάσσει και τον εαυτό της.

Ακόμα και η ιστορία της νησιώτισσας και του παλού φαντάρου, στη διάρκεια της Κατοχής, («Ταξίδι στο Κάπρι»), που δημιουργεί προς στιγμήν κάποια ανασυχία γι' αυτήν τη μετατόπιση και την αλλαγή κλίματος, καταρθώνει θριαμβευτικά να παραμένει εξίσου άμεση με τις ιστορίες που διαδραματίζονται στην Πάρο, στον Πειραιά και στην Αθήνα.

Η ανάγνωση της «Γυναίκας με το καθρεφτάκι» θα καταπλήξει τον αναγνώστη με τη δύναμη και την ευρηματικότητά της, τόσο στο συνθετικό-αφηγηματικό όσο και στο καθαρά γλωσσικό-μορφολογικό επίπεδο. Θα αισθανθεί να τον δροσίζει ο καθαρός αέρας της αληθινής ζωής και της αληθινής τέχνης, που είναι η συμβολοποίηση του βιώματος και της γνώσης σε μια άρτια αισθητική μετουσίωση. Η προσώπικα κλεινόντας το βιβλίο αισθάνθηκα να με τυλίγει ξανά η ομορφιά της ζωής με όλη την τραγικότητα της ανθρώπινης μοίρας. Αυτό μόνο η καλή τέχνη είναι σε θέση να το προσφέρει.

Γράφει ο
Αλέξης
Πανσελλίνος

Το βιβλίο αυτό είναι το τρίτο της. Προηγήθηκε η συλλογή διηγημάτων «Τα γιασεμί του Αυγούστου» (Φιλίπποτς) και η μελέτη «Μουσική και ποίηση για τον Αρχιλοχο», που εξέδωσε ο Δήμος Πάρου.

Υπάρχει στη «Γυναίκα με το καθρεφτάκι» μια ωριμότητα καλλιτεχνική, που εκπλήσσει από μια συγγραφέα που ως τώρα δεν ήταν γνωστή στο ευρύτερο αναγνωστικό κοινό. Πρόκειται για πέντε διηγήματα – νουβέλες στην πραγματικότητα – το πρώτο από τα οποία δανείζει τον τίτλο του στη συλλογή. «Η γυναίκα με το καθρεφτάκι», τα «Ηλιοτρόπια», το «Ταξίδι στο Κάπρι», «Η φαρμακαλόγισσα» και η «Θεοκτίστη» διαδραματίζονται κυρίως στο «νησί» (υποθέτουμε εύκολα την Πάρο), στον Πειραιά, στην Αθήνα και στη Νάπολι της Ιταλίας σε ένα διάστημα που καλύπτει τις δεκαετίες από το 1940 (πόλεμος και Κατοχή) ίσαμε σήμερα.

Θεωρώ σπατάλη χώρου τη σύνοψη των ιστοριών. Οφείλω πρώτα την αποτίμηση του αισθητικού επιτεύγματος. Και το επίτευγμα εδώ είναι ένα έργο που καταφέρνει μέσα στις 243 σελίδες του να σου γνωρίσει όχι απλώς τους ήρωες και τις ηρώ-

Η αμεσότητα και η γοητεία της γραφής της Μοσχούλας Κοντοσταύλου κάνουν το κείμενό της να μοιάζει εξομολογητικό

δες, αλλά όπως – σε επικότερο επίπεδο – η ασπίδα του Αχιλλέα στην «Ιλιάδα», ολόκληρη τη ζωή και ένα άπιστευτο και γοητευτικό πλήθος ανθρώπων μιας κοινωνίας που, αν και νησιωτική, μας είναι όλων πολύ γνωστή, καθώς Αθήνα και Πειραιάς συγκέντρωσαν το μεγαλύτερο μέρος της εσωτερικής μετανάστευσης.

Η αμεσότητα και η γοητεία της

Μοσχούλα
Κοντοσταύλου
**Η ΓΥΝΑΙΚΑ
ΜΕ ΤΟ
ΚΑΘΡΕΦΤΑΚΙ**

ΕΚΔ. ΑΡΜΟΣ, 2010
ΣΕΛ. 243,
ΤΙΜΗ: 13,50 ΕΥΡΩ

ΠΡΟΣΚΗΝΙΟ

Πυκνή ποιητική γλώσσα

«Όταν δεν έχεις εύκαμπτα άκρα... θα πρέπει να αναπτύξεις φτερά. / Ποτέ δρομέας δεν έφτασε/ Πριν από έναν άγγελο στο τέρμα». Πυκνό, σαφές, καιριο αλλά και με υπόγειο σαρκασμό το παραπάνω ποίημα (όπως και τα υπόλοιπα) απ' το τελευταίο βιβλίο της Δήμητρας Χ. Χριστοδούλου που τιμήθηκε το 2008 με το Κρατικό Βραβείο Ποίησης. Το Πώς αυτοκτονούν οι Ασσύριοι περιλαμβάνει 66 ποιήματα και δέκα ποιητικές αφηγήσεις. Και σε αυτές τις τελευταίες συμπυκνώνεται ο καλύτερος ποιητικός ε-

αυτός της Χριστοδούλου, αφού με μεστό και υπαινικτικό τρόπο θέτει το ερώτημα της απασίας της ύπαρξης αλλά και αγίζει τους λαούς και τα δικά τους φαντάσματα. Διαβάστε το ποιητικό αφήγημα «Πώς αυτοκτονούν οι Ασσύριοι» απ' το βιβλίο και πάρτε μια γεύση: «Ασσύριος ή Ναβαταίος; Έλληνας ή φανατικός; Α, τίποτα, στουπί και λινάρι, ένα σημάδι στον κρόταφο, μια χώρα που θα γίνει νερό».

Δημήτρης Ν. Μανιάτης

Δήμητρα Χ.
Χριστοδούλου
**ΠΩΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΟΥΝ
ΟΙ ΑΣΣΥΡΙΟΙ**
ΕΚΔ. ΠΑΤΑΚΗ